

POSTANOWIENIE

Dnia 29 marca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Siwek

w sprawie z wniosku obrońcy sędzi Sądu Rejonowego w K. M.S.,
o wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego Krzysztofa Wesołowskiego od udziału
w sprawie o sygn. akt I ZB 31/22
po rozpoznaniu w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej
na posiedzeniu w dniu 29 marca 2023 r.
na podstawie art. 41a k.p.k.

postanowił:

wniosek pozostawić bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

Obrońca sędzi Sądu Rejonowego w K. M.S., sędzia Sądu Okręgowego w K. D.M. złożył wniosek w trybie art. 41 § 1 k.k., o wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego Krzysztofa Wesołowskiego od rozpoznania wniosku o zbadanie spełniania przez sędziego Sądu Najwyższego Tomasza Demendeckiego wymogów niezawisłości i bezstronności w sprawie o sygn. akt I ZB 31/22.

Przedmiotowy wniosek argumentowano tożsamymi zastrzeżeniami, które uprzednio sformułowano odnośnie spełnienia przez sędziego SN Tomasza Demendeckiego wymogów, o jakich mowa w art. 29 § 5 ustawy o Sądzie Najwyższym, zachowujących swą aktualność również wobec sędziego Krzysztofa Wesołowskiego, skoro został on także powołany na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego na postawie wniosku organu określonego jako Krajowa Rada Sądownictwa, w skład której weszło piętnastu sędziów wybranych przez Sejm

Rzeczypospolitej Polskiej w dniu 6 marca 2018 r., a więc, według obrońcy, sam stał się beneficjentem kwestionowanej przez autora wniosku procedury.

W takiej sytuacji, jak podkreślono we wniosku, zachodzi poważane niebezpieczeństwo, że ocena wpływu sposobu powołania Tomasza Demendeckiego na stanowisko sędziego SN będzie nieobiektywna a wręcz stronnicza.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek o wyłączenie złożony w niniejszej sprawie jest niedopuszczalny, co skutkuje koniecznością pozostawienia go bez rozpoznania.

Za podstawę tego wniosku przyjęto art. 41 § 1 k.p.k., a zgodnie z tym przepisem, sędzia ulega wyłączeniu, jeśli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności w danej sprawie. Celem istnienia art. 41 § 1 k.p.k. jest wyeliminowanie sytuacji, w której w danej sprawie miałby orzekać sędzia, co do którego zachodzą wątpliwości co do bezstronności. Pojęcie „sprawy”, odnosi się do postępowania zmierzającego do rozstrzygnięcia o jego przedmiocie, a więc rozstrzygnięcia w głównym nurcie procesu, nie zaś kwestii o charakterze ubocznym, jakie w takim postępowaniu występują, podlegających rozpoznaniu w określonych postępowaniach incydentalnych.

W konsekwencji należy przyjąć, że wniosek o wyłączenie sędziego złożony w oparciu o art. 41 § 1 k.p.k., a więc w związku z uzasadnionymi wątpliwościami co do bezstronności, może dotyczyć jedynie sędziego, który został wyznaczony do rozstrzygnięcia o przedmiocie postępowania, a nie sędziego wyznaczonego do rozpoznania kwestii wypadkowych. Pogląd ten jest prezentowany szeroko w orzecznictwie Sądu Najwyższego (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego: z 23 listopada 2004 r., V KK 195/04; z 1 października 2009 r., II KK 52/09; z 12 czerwca 2012 r., III KO 34/12; z 5 grudnia 2013 r., V KK 156/13), w którym z drugiej strony podkreśla się jednoznacznie, że stronie nie przysługuje wniosek o wyłączenie sędziego wyznaczonego do rozpoznania wniosku o wyłączenie innego sędziego. „Sprawą” w rozumieniu art. 41 § 1 k.p.k. nie jest bowiem odrębnie

uregulowane postępowanie w przedmiocie wyłączenia (tak Sąd Najwyższy w postanowieniu z 23 czerwca 2008 r., WD 1/08).

Powyższe uwagi należy odnieść również do instytucji, o której mowa w art. 29 § 5 ustawy z 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (Dz. U. z 2021 r., poz. 1904), dalej u.SN, z uwagi to, że przewiduje ona postępowanie, które ma charakter wpaddingowy względem postępowania głównego, zaś jego skutkiem, tak jak skutkiem zaistnienia okoliczności uzasadniającej wątpliwości co do bezstronności sędziego, o których mowa w art. 41 § 1 k.p.k., jest również wyłączenie sędziego od rozpoznania sprawy.

Skoro zatem w postępowaniu, w którym ma zapaść rozstrzygnięcie co do kwestii, która nie jest głównym przedmiotem procesu, ustawa karnoprosowa nie przewiduje postępowania w przedmiocie wyłączenia, to złożony w tym postępowaniu wniosek o wyłączenie nie może być przedmiotem rozpoznania – należy go uznać za niedopuszczalny. Taka sytuacja zachodzi w niniejszej sprawie, gdyż, jak wyżej wskazano, wniosek o wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego Krzysztofa Wesółowskiego został złożony w sprawie prowadzonej na podstawie art. 29 § 5 i in. u.SN, a więc w sprawie, w której nie rozstrzyga się o przedmiocie sprawy głównej.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w sentencji.

[SOP]

[ms]